

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udsættelse af Tvangsauktioner over Landbrugsejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 19).

Sagen sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære til det høje Tings velvillige og om muligt hurtige Behandling at anbefale det paa Dagsordenen opførte Lovforslag i den Skikkelse, i hvilken det er vedtaget af det andet høje Ting med en stor Majoritet, idet ikke alene Regeringspartierne, men ogsaa Partiet Venstre enstemmigt stemte for det; ingen stemte imod. Som Lovforslaget nu er affattet, gaar det ud paa at bemyndige Fogeden — det er Dommeren — til efter vedkommende Skyldners Begæring at udsætte Foretagelsen af en begæret Tvangsauktion over en Landbrugsejendom, naar Skyldneren godtgør, at han søger at opnaa en Akkord eller anden Ordning med sine Kreditorer, eller at der indenfor en kortere Tid vil indtræde en væsentlig Bedring i hans økonomiske Forhold. Skyldnerens Begæring om Udsættelse maa fremsættes snarest muligt efter vedkommende Udlægshavers Indgivelse af Begæring om Tvangsauktion og saa vidt muligt senest paa det til Auktionsvilkårens Fastsættelse berammede Møde. Saadan Udsættelse kan højst gives for tre Maaneder ad Gangen „og ikke udover den Tid, for hvilken nærværende Lov har Gyldighed“ — saaledes lød Lovforslaget, da det blev fremsat —, men som det er vedtaget, lyder Bestemmelsen saaledes:

„Saadan Udsættelse kan højst gives for tre Maaneder og kan kun forlænges, naar særlige Grunde taler derfor.“

Udsættelsen kan efter Omstændighederne gøres afhængig af en efter Fogedens Skøn fastsat Sikkerhedstillelse eller betinges af, at Skyldneren underkaster sig de Bestemmelser vedrørende Ejendommens Drift, der træffes af en af Fogeden ansat Tilsynsmand. Foran dette Punktum er der indskudt:

„Samtidig med at Udsættelse gives, skal Fogeden til Fogedbogen paalægge Skyldneren ikke at foretage nogen Foranstaltning, hvorved Pantet og Kreditorernes Retsstilling forringes.“

Begge de Ændringer, som jeg har peget paa, er sat ind i Folketinget efter Ønske af Partiet Venstres Repræsentanter i Ud-

valget. Lovforslaget fremtræder derved i sin nuværende Affattelse som et Resultat af et Samarbejde i Udvalget mellem Regeringspartierne og Venstre.

Det har nogen Hast med at faa dette Lovforslag gennemført, thi saa længe det ikke er blevet til Lov, kan de omtalte Udsættelser ikke gives, og der kan derfor blive fremmet Tvangsauktioner, som det var bedre at undgaa. Det er altid en meget stor Ulykke for en Familie ved en Tvangsauktion at blive jaget bort fra sit Hjem og sin Arbejdsplads, og der sker flere Ulykker af denne Art, end man kan se alene af Tvangsauktionernes Tal. Det ærede Medlem af Folketinget Hr. Fuglsang skildrer saaledes paa Sp. 597 i Folketingstidende, hvorledes Debitor mange Gange maa lade sig tvinge til frivilligt — i Gaaseøjne, som man siger — at give Skøde paa Ejendommen for at undgaa Tvangsauktion, og hvorledes Kautionister ofte udreder Beløbet for at hindre, at den Debitor, for hvem de kautionerer, faar sin Ejendom til Tvangsauktion. Saaledes bliver der i mange Tilfælde ofret Penge for at undgaa det. Det vilde man jo ofte blive fri for, hvis dette Forslag, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, blev ophøjet til Lov. Man maa desuden huske paa, at der altid er et nationaløkonomisk Tab forbundet med en saadan Tvangsauktion, idet den Omstændighed, at Ejendommen skal skifte Ejer, vil forvolde, at der anvendes meget paa Ejendommen, og at meget gaar tabt. Det er jo en Arbejdsplads, saadan en Landejendom, og den kan ikke skifte Leder, uden at det er forbundet med ret betydelige Tab.

Ved Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget blev der rettet et Spørgsmaal til mig af det ærede Medlem af Folketinget, der var Ordfører for Venstre, Hr. Christensen (Høng). Det drejede sig om, hvilken Stilling Førsteprioritetshaveren har med Hensyn til sit Rentetilgodehavende, naar en saadan Tvangsauktion udsættes. Sp. 532 siger Hr. Christensen (Høng):

„Hvis nu Forholdet ved Lovens Ikrafttræden er saaledes, at Debitor skylder Renter baade for December Termin 1930 og for Juni Termin 1931, vil der, naar han nu opnaar Udsættelse i 3 Maaneder, inden Fristens Udløb forfalde Renter pr. 1. December 1931, og dermed er Prioritetshavernes Fortrinsret for December Termin 1930 tabt. Jeg gaar ud fra, at det, naar saadant oplyses i det Møde, der holdes paa Fogedens Kontor, kan paalægges Skyldneren